

Hlava XI

— Co dělá? —

Spí.

— Dals mu to? —

No dal. — Já ale nevím, jak dlouho to ještě vydržíme, von, co teď říká, to už vůbec nedává smysl.

— *No, to by nevadilo, to je jako ta mystická moudrost. Jenom aby se nám nezačal taky posrávat, jako těm v Praze. — No, tak bysme řekli, že je to jako mystický akt pokory, nebo něco tak, jenom že bysme to holt museli utírat. — No, co by, hlavně když to posype. —*

Ale, nebuď takovej chrt, já bych to nedělal, kdybych se moh slušně živit jinak, to se tak jako mstíme na nespravedlivé třídní společnosti, že jó.

Jak dlouho myslíš, že to ještě budem muset?

— *No, tak dlouho, dokud to posype. Ale že to byl dobrej nápad, že? —*

No, to vyplynulo ze situace. Když nám tenkrát utek a začal kázat v kostele, tak jsem myslel, že bude průšvih, a vidíš, nebyl. — Farář byl stejně tajnej theosof a myslel, že je to ten Krišnamurti. No, a když jsem viděl, jak mu to lidi žerou, na tom nic není, my nikomu neškodíme.

— *Kdo kupčí se svatým učením —*

A! Drž hubu! Eště ty aby ses zvencnul! My přece s žádným svatým učením nekupčíme (oba:) protože to nejní žádný svatý učení.

— *Tak vidíš! Že jo. A ty bylinky, ty pomáhaj vo pravdu. No, a že sou vod svatýho muže, to přispívá, to podporuje jejich účinnost, že jó, sugestivním faktorem. — No jo, jenom aby nám to nepřestal zrát tady lesmistr. —*

To se neboj, ten je už úplně zfanatisovanej, ten žere všechno úplně horký.

— No jo, voni říkaj, že všichni, svatí, proroci a tak, že to byli všechno jako von ... víš ... blázni. —

A to myslíš ... i? —

— No, je taková kniha, francouzská, ten autor dovozuje, že prej taky. Ten autor říká, že krucifix je právě proto symbol, ne vykoupení, nebo něco, to že pochopitelně není, ale prej, jako, navopak, nevykoupnosti, že právě naopak je to symbol tmářství a krutosti. Že voni ho, jako toho ubohýho blázna, místo aby ho léčili a tak, tak ho hovadsky umučili z jejich posranejch politickéjch a náboženských důvodů ... teda v tom smyslu. Tak proto, že prej má krucifix ten symbolickéj význam. —

Prosím tě, radši mi to ani neříkej ... hů ... to je příšerný ... já nechci nic slyšet! Tos mi neměl říkat ... já teď, kdykoliv se na něj podívám ... né že bych byl nákej nábožnej, ale čeho je moc, toho je příliš. Na mě ti jde úplná hrůza. Co kdybysme se na to vysrali?

— Klid, klid, Venouši, klid. Přece jsi, že jó, racionální duch. To je jenom podmiňování z dětství. Uslóvnyje reflexy. Podívej, kdybys byl nákej budhista, nebo žid, no žid, ... tak bys k němu takovej vztah neměl. To jenom, že ti to vod malička vštěpovali. Kdybys byl žid, vůbec by ti to nepřišlo, byli by ti křeslani protivní a směšní, právě pro tu víru. Víš, jak mu říkaj? ... Túle. To znamená nataženej. A v talmudu je, že byl ukřižovanej na kapustě, protože žádný dřevo se nechtělo propůjčit k jeho popravě, protože to byl ten největší rouhač, že říkal, že je Boží syn, protože to by jako znamenalo, že Bůh souložil, víš? —

Prosím tě, Franto, dej mi s tím pokoj! Ty si libuješ v takovejch příšernostech, já se bojím, že

nás něco potrestá ... ten Bůh, jestli chceš ... a že se z toho nakonec zblázníme taky. Je to celý takový příšerně vohyzdný, já nevím, jak bych to řek. A když teda jak říkáš, ta francouzská kniha ... co myslíš ... ti apoštolové ... kdyby to tak bylo ... byli voni jako, jako lesmistr ... nebo, víš, jako my?

— Jidáš možná byl jako my. A když viděl, že se podnik co nevidět promění ve ztrátovej, tak zlikvidoval provozní kapitál. —

Au! Potvory! Ty jsi strašná cynická svině, Franto! A hele, a voběsil se. Jenom aby my jsme

Necaň si triko, Venco. Radši se podívej z okna! Aj, žeň hojná jest, dělníci však nemnozí ... Každěj, každěj ten hejl, Venoušku, představuje nejmiň, nejmiň! bůra. Tak si je spočti a pak znásob a to je teprv půl šestý ráno! No tak, nestojí to za to? Jen se pěkně podívej. — No to je právě to nejpršíšernější, ta blbost lidská. Co myslíš, ukážeme jim ho taky? —

No, to bude záležet, jak mu bude. Když, tak řekneme, že je v tom ... jak tomu sakra ty blbouni říkaj? —

Sahadža samádhi. —

No právě.

